

Arrest

nr. 152 872 van 18 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BAERT loco advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Somalisch staatsburger van de Habar Gidir-clan. U bent geboren en getogen in de stad Afgoye (district Afgoye, provincie Lower Shabelle). U woonde er met uw ouders en uw zus.

Op 7 oktober 2011 kwamen er mannen van Al-Shabaab naar uw huis. Ze zeiden dat hun leider, die ze met het woord 'amir' aanduidden, met u wilde trouwen. Uw vader reageerde negatief. Daarop zeiden de mannen dat ze niet om uw vaders toestemming kwamen vragen, maar dat ze hem enkel over dit voldongen feit kwamen informeren. Jullie kregen drie dagen bedenktijd. Vroeg in de ochtend van 10 oktober 2011 vertrok u naar uw tante in Mogadishu. Diezelfde dag kwamen de mannen van Al-Shabaab terug naar uw huis. Toen ze u daar niet aantroffen, hebben ze uw vader voor het huis vermoord. Dat zette u ertoe aan uw land te verlaten.

Op 12 oktober 2011 verliet u Mogadishu. Uw tante bracht u naar een familielid in Addis Abeba in Ethiopië. Van daar reisde u verder naar Europa. Op 1 december 2011 kwam u in België aan. De dag erna vroeg u asiel aan.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw Somalische geboorteakte neer, afgegeven op 27 mei 1992.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er moet immers vastgesteld worden dat er ernstige geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw bewering dat u de Somalische nationaliteit heeft en bij uw bewering dat u heel uw leven in de stad Afgoye gewoond hebt. Zo blijkt namelijk dat uw kennis over de stad Afgoye te wensen over laat. U kent wel de namen van drie wijken in Afgoye en weet ze correct te situeren ten opzichte van elkaar en van de rivier. U kan twee moskeeën bij naam noemen (CGVS, p. 4-5). Daarnaast kan u echter nauwelijks iets over Afgoye vertellen. Gevraagd in welke wijk u opgroeide, zegt u aanvankelijk dat dat in 21 Oktober was. Geconfronteerd met uw verklaringen van bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u beweerde dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek in de wijk 'Hako Tako' gewoond hebt, zegt u dat u in de wijk 21 Oktober geboren bent, maar dat u in de wijk Hawa Tako opgegroeid bent (CGVS, p. 4). Met dit antwoord klaart u echter de tegenstrijdige verklaringen over uw geboorteplaats niet uit. Op het CGVS verklaarde u immers dat u in de wijk 21 Oktober geboren bent (CGVS, p. 4). Deze tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in de stad Afgoye geboren en getogen bent.

De geloofwaardigheid van deze bewering wordt verder aangetast doordat u, gevraagd om de wijk Hawa Tako te beschrijven, nauwelijks informatie over deze wijk kan verschaffen. U zegt enkel dat het de grootste wijk is (CGVS, p. 4). Om meer informatie gevraagd zegt u dat er een grote markt is (CGVS, p. 4). U kent echter geen enkele andere markt, hoewel u wel beweert dat er meerdere markten in Afgoye zijn (CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd welke plaatsen u tegenkwam wanneer u onderweg was van uw huis naar de grote markt die u bedoelde, beantwoordt u de vraag niet, maar zegt u dat u met uw moeder naar de markt ging en dat er vee en groenten verkocht werden (CGVS, 4). Deze informatie is echter niet zodanig specifiek van aard dat daaruit afgeleid kan worden dat u effectief in Hawa Tako naar de markt bent geweest. Wanneer u gevraagd wordt naar plaatsen in de wijk Hawa Tako waar u vaak kwam, zegt u dat het niet zoals in België is waar mensen op een bepaald adres wonen (CGVS, p. 4). Dat u geen enkele plaats kan aanduiden die in uw wijk lag en waar u vaak kwam, is niet aannemelijk in het licht van uw bewering dat u er zowat heel uw leven gewoond hebt. U vermeldde wel dat u lessen volgde in een privéschool (CGVS, p. 3). Gevraagd waar deze school precies was, zegt u enkel dat het vier of vijf minuten wandelen was, zonder een meer precieze aanduiding van de ligging van deze school te geven. Wanneer u nog gevraagd wordt om te beschrijven wat u zag als u van uw huis naar deze school liep, houdt u het op huizen, winkels en boerderijen (CGVS, p. 4). Dergelijk algemeen antwoord kan het CGVS evenmin overtuigen dat u werkelijk in Afgoye opgegroeid bent en er gewoond hebt tot aan uw vertrek in 2011. U kan evenmin namen van andere scholen zeggen. U weet alleen dat er nog scholen in de wijk Dhagatuur moeten zijn, maar hebt de grootste moeite om aan te duiden of het lagere of secundaire scholen zijn (CGVS, p. 4). U weet niet of er in de andere wijken ook scholen zijn (CGVS, p. 4). U kan slechts twee moskeeën benoemen. U kent er geen andere en weet ook niet of er nog andere moskeeën zijn (CGVS, p. 5-6). Gevraagd hoe het komt dat dat niet weet, zegt u dat er wel andere moskeeën zijn, maar dat u niet weet in welke wijken (CGVS, p. 6). Dat antwoord komt niet geloofwaardig over aangezien het strijdig is met uw eerdere bewering dat u niet wist of er andere moskeeën waren of niet (CGVS, p. 5). Gevraagd wat u zelf nog weet te vertellen over elementen die Afgoye anders maken dan andere steden, naar bepaalde gebouwen, plaatsen... vraagt u 'huizen bijvoorbeeld?'. Wanneer er benadrukt wordt om het even welke informatie over Afgoye welkom is, zegt u dat er niets is (CGVS, p. 6). Dat u op spontane wijze geen enkele informatie weet aan te brengen over de indruk die u heeft van Afgoye, wijst eens te meer op de ongeloofwaardigheid van uw bewering dat u uw hele leven in Afgoye gewoond hebt. Al bij al doet uw wel zeer gelimiteerde kennis van de stad Afgoye afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering van daar afkomstig te zijn.

Wanneer u nog vragen gesteld worden over Istunka, over het ziekenhuis, de politie, enzovoort... blijkt dat u wel enige antwoorden kan verschaffen (CGVS, p. 7-). Het feit dat u deze zaken wel weet, terwijl u niet eens de weg van uw huis naar uw school kan beschrijven en terwijl ook de algemene informatie die over Afgoye kan geven uiterst beperkt is, wijst eens te meer in de richting van ingestudeerde informatie en niet van uit ervaring opgedane kennis.

Uw verklaringen over de omgeving van de stad Afgoye kunnen het CGVS evenmin overtuigen van uw bewering dat u van Afgoye afkomstig bent. Gevraagd naar plaatsen die tussen Afgoye en Mogadishu liggen, noemt u Lafoole, Elhashabiyeha en 'nummer vier'. U weet echter niet te vertellen wat 'nummer vier' is (CGVS, p. 6). Dat u dit wel opgeeft als een plaats tussen Afgoye en Mogadishu, maar niet kan uitleggen wat het is, wijst er nogmaals op dat de –beperkte- kennis die u van de omgeving van Afgoye heeft wellicht ingestudeerd is. Naast de door u genoemde plaatsen weet u aanvankelijk geen enkele plaats te noemen die tussen Afgoye en Mogadishu ligt (CGVS, p. 6). Gevraagd naar dorpen die tussen Afgoye en Marka liggen, beweert u dat Marka de hoofdstad van Afgoye is (CGVS, p. 6). U beantwoordt de u gestelde vraag niet. Geconfronteerd met het feit dat de stad Afgoye de hoofdstad is van het district Afgoye, en niet Marka, past u uw verklaringen aan en zegt u dat Marka de provinciehoofdstad is (CGVS, p. 6). Dat u zich vergist tussen district en provincie, wijst er eens te meer op dat u niet van Somalië afkomstig bent en dat uw kennis ingestudeerd is. Opnieuw gevraagd naar dorpen tussen Afgoye en Marka, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 6). Gevraagd naar dorpen die dicht bij Afgoye liggen, noemt u Koryooley, Sablaale, Awdegle, Kuntuwaarey en Baraawe (CGVS; p. 6). Ook uw toevoeging 'hoeveel heb ik er al? Vijf? Ik mis er één denk ik...' (CGVS, p; 6) wijst erop dat u deze kennis ingestudeerd hebt. De plaatsen die u noemde liggen echter helemaal niet dicht bij Afgoye. Zo ligt Koryooley ongeveer tachtig kilometer van Afgoye, en Sablaale zo'n 175 kilometer. Awdegle ligt meer dan dertig kilometer van Afgoye. Kuntuwaarey is meer dan honderd kilometer verwijderd van Afgoye, en ook Baraawe ligt al gauw honderd kilometer verderop. De plaatsen die u noemt liggen dus niet dichtbij Afgoye. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt om dorpen op te sommen die vlak naast de stad Afgoye liggen, verwijst u naar uw eerdere antwoord en zegt dat dat de dorpen zijn (CGVS, p. 7). Niet alleen liggen deze plaatsen helemaal niet in de buurt van Afgoye, het zijn ook geen dorpen. De meeste plaatsen die u opsomde zijn immers districtshoofdsteden die in de provincie Lower Shabelle liggen. Dat u deze steden verwart met dorpen in de buurt van Afgoye, wijst er opnieuw op dat u beperkte kennis ingestudeerd is. Geconfronteerd met de incorrectheid van uw antwoord, weet u niets te antwoorden (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe ver Mogadishu van Afgoye ligt, zegt u dat het ongeveer 25 of 30 kilometer is (CGVS, p. 9), wat klopt. Vlak daarna beweert u echter dat Koryooley maar vijf of zes kilometer van Afgoye verwijderd is, terwijl hierboven reeds gesteld werd dat deze afstand zo'n tachtig kilometer bedraagt. Geconfronteerd met de opmerking dat Koryooley veel verder is, moet u toegeven dat u het mis kan hebben (CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het komt dat u niet spontaan kan vertellen over uw stad en de omgeving en hoe het komt dat u evenmin op de u gestelde vragen kan antwoorden, zegt u dat u het niet meer weet (CGVS, p. 7). Wanneer u dezelfde vraag nogmaals gesteld wordt, zegt u dat dat een logische vraag is (CGVS, p. 7). Daarmee klaart u echter niet uit hoe het komt dat uw kennis over de regio van waar u zegt te komen zo gebrekkig is. Wanneer u nogmaals uitgelegd wordt dat het aan u is om het CGVS te overtuigen dat u in Afgoye gewoond hebt, en dat u daarbij uitgenodigd wordt om elementen aan te brengen waaruit dit zou kunnen blijken, verwijst u opnieuw naar twee dorpen die u eerder noemde, en voegt u eraan toe dat ook de plaats El Qode in de buurt van Afgoye ligt (CGVS, p. 7). Dat u aan uw wel erg beperkte kennis van de regio rond Afgoye de naam van deze plaats kan toevoegen, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw bewering van Afgoye afkomstig te zijn en er te hebben gewoond tot 2011 ernstig ondermijnen.

Wanneer u nog gevraagd wordt of u wel eens gehoord hebt van de plaatsen Tollow, Bocoroow, Balbaley of Kuraale, zegt u bij sommige namen wel dat u ervan gehoord hebt. U weet evenwel niet steeds dat het plaatsnamen zijn en u kan de plaatsen evenmin situeren (CGVS, p. 9-10). Dat is opmerkelijk, gezien deze plaatsen zich in de onmiddellijke nabijheid van Afgoye bevinden. Ook de provincies die grenzen aan Lower Shabelle kent u niet. Aanvankelijk meent u ze al te hebben opgesomd. Wanneer opgemerkt wordt dat dat niet zo is, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 10). Later tijdens het gehoor meent u dan weer dat Lanta Buuro een provincie is (CGVS, p. 15), terwijl het een plaats is in het district Afgoye waar een trainingskamp van Al-Shabaab was.

Al bij al moet opgemerkt worden dat uw geografische kennis over Afmadow en omgeving onvoldoende gedetailleerd en doorleefd is om het CGVS te kunnen overtuigen van uw bewering dat u daar heel uw leven gewoond hebt.

De geloofwaardigheid van deze bewering wordt verder op de helling gezet doordat ook uw kennis over de clans in Afmadow en in het algemeen ontoereikend is. Zo weet u wel dat de Geledi-clan dominant is in Afgoye, maar hebt u geen idee tot welke clanfamilie deze clan behoort. U kan geen enkele subclan van Geledi noemen (CGVS, p. 16). Hetzelfde geldt voor uw kennis over de Wa'adan (CGVS, p. 16). U kan wel uw eigen clan-lijn zeggen en weet dat uw clan, de Habar Gidir, tot Hawiye behoort (CGVS, p. 17). U kan echter erg weinig andere subclans van Hawiye opsommen (CGVS, p. 17). Over Hawalde of Wabudan, twee clans die nochtans verwant zijn met de uwe, weet u niets te vertellen (CGVS, p. 17). Van Sheikhaal en Ashraf beweert u nog dat dat hetzelfde is (CGVS, p. 17), terwijl dat niet zo is. Nog duidt u voormalig president Siad Barre foutieflijk aan als lid van da Habar Gidir (CGVS, p. 16). Uw erg gebrekkige kennis van het clansysteem doet opnieuw twijfelen aan uw bewering dat u een Somalisch

staatsburger bent die in altijd in Afgoye zou gewoond hebben, gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven.

Nog blijkt dat u niet goed op de hoogte bent van de politieke geschiedenis van Afgoye. Wanneer u gevraagd wordt een overzicht te geven van de verschillende personen en partijen die achtereenvolgens aan de macht waren in Afgoye, weet u enkel (Hussein Weheliya) Irfo te noemen (CGVS, p. 12). Deze persoon is inderdaad aan de macht geweest in Afgoye, niet in 2010-2011, zoals u beweert (CGVS, p. 12), maar veel vroeger. Nog kent u wel het jaar waarin de burgeroorlog begon, maar weet u niet wat de aanleiding van deze oorlog was (CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd wordt wie er aan de macht was voordat de burgeroorlog begon, spreekt u over Italianen (CGVS, p. 13), die evenwel veel langer geleden in Somalië aanwezig waren. Dat u later wel zelf de naam Siad Barre kan noemen (CGVS, p. 16), maar dat u niet schijnt te weten dat hij de dictator en president van Somalië was vlak voor het uitbreken van de burgeroorlog (CGVS, p. 13), doet opnieuw sterk vermoeden dat uw kennis ingestudeerd is met het oog op uw asielaanvraag en niet met de papelepel ingegeven. Nog situeert u de Islamitische Rechtbanken in 2008-2009 (CGVS, p. 13), terwijl ze in 2006 aan de macht waren. Wanneer u gevraagd wordt of u gehoord heb van Inda'ade, zegt u van wel. U plaatst echter een foutieve naam bij deze persoon en weet verder niets over hem (CGVS, p. 14). Nochtans was deze persoon één van de leiders van de Islamitische Rechtbanken in Afgoye en behoort hij tot dezelfde clan als u. Wanneer u gevraagd wordt naar Mohamed Omar Mudey, zegt deze naam u niets (CGVS, p. 15). Deze persoon is nochtans burgemeester van Afgoye geweest en is vermoord in 2008. Gevraagd naar wat u weet over de aanwezigheid van de Ethiopische troepen in Afgoye, zegt u dat ze in 2008 kwamen en in 2009 weer vertrokken (CGVS, p. 14). De Ethiopische interventie in Lower Shabelle dateert echter al van 2006. Daarbij komt dat u niets weet over incidenten met deze troepen, buiten het feit dat ze veel mensen verloren zouden hebben (CGVS, p. 14). Uit publiekelijk beschikbare informatie blijkt echter dat de Ethiopische troepen verschillende keren in 2008 burgers in Afgoye doodden. Dat u daarover niets weet te vertellen, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw bewering in Afgoye te zijn geboren en er te hebben gewoond tot 2011 aan.

Omwille van al de bovenstaande redenen kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u de Somalische nationaliteit heeft en dat u altijd in Afgoye gewoond hebt. Het feit dat u een Somalische geboorteakte neerlegt, verandert niets aan deze vaststellingen. Gezien er al jaren geen centrale autoriteit is in Somalië die documenten uitgeeft en gezien het door wijdverbreide corruptie niet moeilijk om Somalische documenten te laten namaken, is de bewijswaarde van dit document afhankelijk van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, die in uw geval problematisch is.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit het gegeven dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u Somalische nationaliteit heeft en evenmin aan uw bewering dat u heel uw leven in Afgoye gewoond hebt, volgt dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de vervolgingsfeiten die u in oktober 2011 in Afgoye zou hebben meegemaakt.

Volledigheidshalve moet evenwel opgemerkt worden dat ook uw verklaringen over deze gebeurtenissen niet aannemelijk zijn. Zo is het weinig aannemelijk dat Al-Shabaab uw familie bedenktijd zou geven (CGVS, p. 18), terwijl het besluit dat van de amir die met u wilde trouwen toch al vast stond. Indien Al-Shabaab werkelijk hun zinnen op u zouden hebben gezet zoals u beweert (CGVS, p. 16-17), er verwacht mag worden dat zij u meteen uit uw huis zouden hebben meegenomen, in plaats van u drie dagen de tijd te geven te ontsnappen (CGVS, p. 18). In dat licht kan evenzeer verwacht worden dat Al-Shabaab niet de moeite zou nemen om uw vader eerst om uw hand te vragen (CGVS, p. 17). Nog is het weinig aannemelijk dat u en uw vader meteen tegen het huwelijk waren, hoewel jullie nog niets wisten over de huwelijkskandidaat. Uw vader zou zelfs niet gevraagd hebben van welke clan deze man was (CGVS, p. 19), wat onwaarschijnlijk is gezien het belang van de clan in de Somalische gemeenschap. Deze kandidaat kon dus –hypothetisch gezien- geknipt voor u zijn geweest, maar jullie weigerden zijn verzoek bij voorbaat. Wanneer dat opgemerkt wordt, zegt u dat de man beschreven werd als een oude man die al gezinnen had (CGVS, p. 18). Dat strookt niet met uw eerdere bewering dat u helemaal niets wist over deze man (CGVS, p. 18). Wanneer dat opgemerkt wordt, zegt u dat u bedoelde dat u hem niet gezien had (CGVS, p. 19). Nochtans heeft u wel gezegd dat u “niets over hem kan vertellen” (CGVS, p. 18). Dat u uw verklaringen aanpast naargelang er bijkomende vragen gesteld worden, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen eens te meer aan. De geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door dat u, gevraagd hoe u wist dat deze mannen van Al-Shabaab waren, zegt dat uw vader zou gezegd hebben dat deze mannen van Hezbul Islami waren (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u dan

bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat deze mannen van Al-Shabaab waren (vragenlijst CGVS, vraag 5), zegt u 'Nu zeg ik dat het Al-Shabaab is' (CGVS, p. 19), zonder daarbij de tegenstrijdigheid uit te klaren. Wanneer om uitleg gevraagd wordt, spreekt u over de amir die met u wilde trouwen (CGVS, p. 19) zonder evenwel de gevraagde uitleg te verschaffen. Dat u eerst vertelt dat het Al-Shabaab-leden zijn die u belaagden, terwijl u later over Hezbul Islami spreekt, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen nogmaals aan. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering over de Al-Shabaab-leden die uw hand kwamen eisen voor hun amir, kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over de dood van uw vader die het gevolg van geweest zou zijn van jullie weigering (CGVS, p. 11, p. 17-18). Dat u daarenboven bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeld hebt dat uw vader vermoord werd door Al-Shabaab als gevolg van uw problemen (vragenlijst CGVS, p. 5), tast de geloofwaardigheid van uw beweringen nog verder aan.

Al bij al moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u de Somalische nationaliteit hebt, en evenmin dat u heel uw leven in Afgoye gewoond hebt. Ook aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten kan geen geloof gehecht worden. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet toegekend worden. Uit de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit en herkomst moet eveneens afgeleid worden dat u geen aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, gezien u het CGVS in het ongewisse laat over uw werkelijke herkomst. Kortom, met uw bedrieglijke verklaringen over uw nationaliteit en herkomst, maakt u het voor het CGVS onmogelijk om uw eventuele nood aan internationale bescherming te bepalen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "UNHCR, "Advies van het UNHCR verstrekt op basis van artikel 57/23bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de asielaanvraag van mevrouw Y.", advies verstuurd naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 oktober 2009", "Attest betreffende de besnijdenis van verzoekster", "Nationaliteitsverklaring", "Refugee appeal NO 76248", dd. 12 november 2008", "Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland, ambtsbericht Somalië, dd. 30 november 2012, p. 48", "HRW, "Human rights in Somalia", geconsulteerd op 25 juni 2014", "OHCHR, "OHCHR in Somalia", geconsulteerd op 25 juni 2014", "Hiiraan Online, "Latest statement from UNPOS condemning recent terror attacks in Somalia", dd. 19 februari 2013", "All Africa, "No stability in Sight for Somalia", dd. 22 juni 2013", "UN News Centre: "Somalia: UN spotlights plight of refugees returning", dd. 9 juli 2013", "Arrest C-277/11 van het Hof van Justitie van 22 november 2012, <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=...>, paragraaf 66", "Somalia: testimonies of violence from minority women", 26 november 2012", "The situation of Women and Children in Somalia", Unicef Somalia, dd. 1 augustus 2012", "The worst place in the world to be a woman", The economist, dd. 12 april 2012", "Algemeen ambtsbericht Somalië, Rijksoverheid.nl, 30 november 2012", "Somalia: World Report 2014", Human Rights Watch, geconsulteerd op 16 januari 2015", "Somalia – Country of Concern", Foreign & Commonwealth Office, 16 oktober 2014", "Humanitarian Bulletin: Somalia", OCHA, September 2014, uitgegeven op 17 oktober 2014", "Somalia: January 2015 Monthly Forecast", Security Council Report, 23 december 2014" en "Somalia: foreign travel advice", Gov. Uk., geconsulteerd op 16 januari 2015".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 16 januari 2015 in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en

goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de zorgvuldigheidsplicht en van “de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

2.1.1. Volgens verzoekster werd “onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoekster en heeft dan ook zo goed als geen informatie gevraagd over het dagdagelijkse leven dat zij in Somalië had”. Zij stelt: “De kennis die verzoekster heeft over Somalië en haar clan, is informatie die men kan verwachten van een normaal persoon met hetzelfde profiel van verzoekster, zijnde een jonge, niet opgeleide vrouw, die bovendien haar land van herkomst al méér dan drie jaar heeft verlaten. Verzoekster bezit zonder meer over een kwetsbaar profiel.”. Zij verwijst naar artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003. Zij benadrukt “dat zij nooit buiten kwam en zij enkel naar de wijk 21 oktober is geweest, maar niet in andere wijken” en dat haar school maar 4-5 minuten wandelen was. Volgens verzoekster heeft de commissaris-generaal “geen moeite gedaan om een idee te krijgen van het profiel verzoekster. Er werd bijvoorbeeld niet gevraagd naar de positie binnen de familie en hoe haar dagelijks leven eruit zag.”. Zij wijst dienaangaande op een advies van UNHCR van 9 oktober 2009 inzake “de asielaanvraag van een Somalische vrouw in een gelijkwaardige situatie”. Verzoekster herhaalt dat de vaagheden in haar verklaringen te wijten zijn aan haar profiel en zij hekelt dat de elementen die zij wel correct heeft beantwoord gewoonweg genegeerd worden.

2.1.2. Met betrekking tot haar geografische kennis over Afgoye en omgeving voert verzoekster aan: “Niet alleen is er het profiel van verzoekster, maar wenst verzoekster eveneens op te merken dat zij op het dag het van het interview bij verweerster ziek was. Verzoekster is namelijk besneden en legt dienaangaande een attest van Dr. S. voor (stuk 4). Tijdens de menstruatie van verzoekster ondervindt zij veel medische problemen en voelt zij zich niet goed. Dit was ook zo tijdens het interview. Verzoekster heeft dit tijdens het interview niet durven opmerken omdat de tolk die haar assisteerde een man was. Verzoekster heeft erop ingestemd het verhoor te laten doorgaan nu zij reeds drie jaar wachtte en hoopte dat het wel ging lukken. De vragen van verweerster waren echter zeer moeilijk, en totaal niet aangepast aan het kunnen weten van verzoekster.”. Zij merkt verder op “dat er tussen geboren en opgegroeid zijn, wel degelijk een verschil bestaat”. Zij benadrukt “dat zij, als jonge vrouw, bijna nooit buitenkwam”, dat zij zelf nooit naar de grote markt is geweest en dat “Als verzoekster naar school ging, was de weg beperkt tot naar huis en naar school gaan. De school lag slechts op 4 minuten wandelafstand.”. Vervolgens wijst verzoekster op de gegevens die zij wél wist aangaande de stad Afgoye, zoals de gebouwen en de weg “nummer 4”, een aantal plaatsen tussen Afgoye en Mogadishu en de laatste checkpoint van de overheid op weg naar Elhashabiyeha. Dat zij zich zou vergissen tussen provincie en district toont volgens haar niet aan dat zij niet van Somalische afkomst zou zijn. Dat zij de dorpen rond Afgoye zou hebben ingestudeerd omdat zij bij het antwoorden op deze vraag verklaarde “hoeveel heb ik er al? Vijf? Ik mis er één denk ik...”, vindt zij “uiteraard onvoldoende om aan te halen dat er informatie door verzoekster zou zijn ingestudeerd”. Zij stelt zich tevens de vraag: “Bovendien als verweerster informatie aangaande de dichtbij gelegen dorpen van Afgoye zou instuderen, zou men dan niet kunnen verwachten dat zij correcte dorpen heeft maar geen steden die verder af liggen?”. Zij benadrukt dat zij bijna nooit buitenkwam en dat zij in deze verschillende dorpen nooit geweest is: “Verzoekster moet het doen met de informatie van horen zeggen. Zo werd bijvoorbeeld aan verzoekster gezegd dat het dorp Koryooley niet zo ver af is. Dezelfde opmerking geldt wanneer verzoekster verschillende dorpen zoals Tollow, Bocoroo, Balbaley of Kuraale situeren. Verzoekster heeft deze namen wel gehoord, maar kan deze niet plaatsten hetgeen niet zo verwonderlijk is voor een jong meisje met een kwetsbaar profiel. Zo vermoed verweerster dat Bocoroo een nabijgelegen dorp van Marka is, maar verdere informatie hieromtrent heeft zij niet.”.

2.1.3. Over verzoeksters kennis van het clansysteem in Somalië voert zij aan: “Er zijn van de stam “Hawiye” heel wat subclans en verzoekster heeft er tijdens haar verhoor een aantal aangehaald, doch er kan toch moeilijk verwacht worden dat verzoekster deze allemaal opnoemt?”. De vragen aangaande wie tot welke clan behoort en wie president was, vond zij verder “uiterst verwarrend”: “Zo bedoelde verzoekster niet dat “Siad Barre” tot de Habar Gidir clan behoorde, doch dat deze persoon een president was”. Vervolgens wijst verzoekster op “een studie van professor Abbink”. Volgens hem zou 90 procent van de Somali's geen kennis hebben over de clans noch over plaatsnamen en dorpsnamen.

2.1.4. Wat de politieke geschiedenis van Afgoye betreft, wijst haar onwetendheid omtrent de naam van “Siad Barre”, aldus verzoekster, “niet op het van buiten leren van bepaalde informatie, doch op het feit dat verzoekster haar vader hierover hoorde spreken”. Zij stelt dat zij inderdaad weet wanneer de burgeroorlog is uitbroken omdat dit het jaar was van haar geboorte, maar dat zij slechts vermoed dat

de aanleiding hiervan een clanprobleem was. Zij legt uit dat zij alle andere informatie te weten is gekomen via haar ouders, maar dat zij en haar familie maar “gewone” mensen zijn “*die zich niet veel met politiek en dergelijke meer bezighouden*”. Verzoekster merkt nog op “*dat de vragen die haar gesteld werden, uiterst moeilijk zijn. Bovendien ligt dergelijke vraagstelling absoluut niet in de lijn van het profiel van verzoekster. Er werd door verweerster onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoekster. Er werd niet gevraagd naar het dagelijkse leven van verzoekster. Daaruit had kunnen blijken dat verzoekster wel degelijk afkomstig is uit Somalië en had verweerster een profiel kunnen maken van verzoekster: verzoekster kwam bijna nooit buiten. Zij werd beschouwd als een huisvrouw en deed de huishoudelijke taken, enz... Ook kan de leeftijd van verzoekster niet genegeerd worden. Verzoekster is een uiterst jong meisje die al meer dan drie jaar haar thuisland heeft verlaten*”. Zij verwijst dienaangaande naar een arrest van de Raad “*waarbij geoordeeld werd dat er eerst moet gevraagd worden naar de onmiddellijke leefomgeving en naar het profiel, naar de ruimere leefomgeving*”.

2.1.5. Verzoekster benadrukt dat zij haar originele geboorteakte heeft voorgelegd. Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal dienaangaande “*verwijst naar de zogenaamde wijdverbreide corruptie en gaat er bijgevolg zomaar van uit dat de voorgelegde geboorteakte vals zou zijn. Verweerster laat echter na een individueel onderzoek uit te voeren naar de authenticiteit van de voorgelegde geboorteakte*”. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een nationaliteitsverklaring van de Somalische Ambassade te Brussel. Zij meent dat: “*Alle voorgelegde identiteitsdocumenten dienen aldus als (begin van) bewijs van de Somalische afkomst van verzoekster beschouwd worden. De voorgelegde documenten door verzoekster negeren, is het negeren van de autoriteit van een derde land. Dergelijke negatie is uit den boze. Verzoekster heeft alle documenten voorgelegd hetwelk haar nationaliteit bewijzen. Verzoekster weet niet op welke manier zij nog dient voor te leggen alleen al maar haar nationaliteit aan te tonen*”.

2.1.6. Waar de bestreden beslissing stelt dat het feit dat verzoekster haar verklaringen in de Somalische taal heeft afgelegd geen afdoende bewijs zou vormen van haar Somalische afkomst, meent verzoekster dat dit niet klopt: “*Om te bepalen wie tot welke stam in Somalië behoort, wordt de taal als decisieve factor gebruikt. Aan de hand van het taalgebruik van een persoon kan men perfect weten van welke stam deze is en in welk gebied deze leeft*”. Zij verwijst naar een arrest “*van de beroepsinstantie aangaande de toekenning van de vluchtelingenstatus in Nieuw – Zeeland*” waarin de deskundige bevestigde dat het taalgebruik heel belangrijk is om te weten van welke stam iemand van Somalië is. Verzoekster stelt dat ook de ambassade van Somalië in België vooral naar de taal kijkt om te bepalen of iemand van Somalië is of niet. Zij legt uit dat elke regio zijn specifieke kenmerken in de Somalische taal heeft en dat elke Somaliër aan de hand hiervan perfect kan weten in welke streek de betrokken persoon woont: “*Bijgevolg stelt zich de vraag of de protection officer zich bij het behandelen van de asielaanvraag van verzoekster niet beter had laten bijstaan door een expert aangaande de Somalische taal en dialecten*”.

2.1.7. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 EVRM, van de zorgvuldigheidsplicht en van “*de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

2.1.7.1. Verzoekster gaat in op de vier elementen van het begrip “vluchteling”. Zij herneemt haar asielaanvraag en meent aan deze criteria te voldoen. Zij stelt nog dat Al-Shabaab haar familie bedenkend zou hebben gegeven “*omdat de ouders van verzoekster gehandicapt waren*”. Dat verzoekster noch haar familie meer wisten over de huwelijkskandidaat, wijt zij aan het feit “*dat zij de vragen van verweerster in eerste instantie niet begreep*”. Zij geeft aan dat zij bepaalde dingen van die man wist, doch hierover geen details kon vertellen.

2.1.8. In een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4, § 2 “*a of b of c*” (sic) van de Vreemdelingenwet, van de Kwalificatierichtlijn, van artikel 3 EVRM en van “*de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

2.1.8.1. Verzoekster wijst op “*de precaire veiligheidssituatie*” in Somalië. Zij voegt “*objectieve informatie*” bij haar verzoekschrift waaruit de toestand in Somalië zou blijken: “*zowel de veiligheids- als humanitaire situatie zijn bijzonder slecht, veelvuldige schendingen van de mensenrechten zijn schering en inslag*”. Verzoekster verwijst dienaangaande nog naar een arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012 over de op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht en naar een arrest van het EHRM van 28 juni

2011 “*waarin werd geoordeeld dat de veiligheidssituatie in Somalië dermate ernstig is, zodat men niet mag worden teruggestuurd naar Somalië*”.

2.1.9. In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4, § 2 “*a of b*” (sic) van de Vreemdelingenwet, van de Kwalificatierichtlijn, van artikel 3 EVRM en van “*de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

2.1.9.1. Verzoekster gaat in op “*de algemene situatie van vrouwen in Somalië*”. Zij verwijst naar “*objectieve informatiebronnen*” die uitgebreid rapporteren “*over de situatie van vrouwen in Somalië, een situatie die uiterst schrijnend is*”. Volgens haar is de algemene positie van de vrouw in Somalië uiterst ongunstig en is de discriminatie ten aanzien van vrouwen uitermate groot. Zij stelt: “*Bij een gedwongen terugkeer zal verzoekster beschouwd worden als een alleenstaande vrouw. Alleenstaande vrouwen dienen dagelijks de discriminatie op alle vlakken te ondergaan en lopen een verhoogd risico op mishandelingen, ontvoeringen en verkrachtingen.*”.

2.1.10. Verzoekster vraagt de bestreden beslissing “*te vernietigen en te hervormen*” en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, “*minstens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek*”. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing “*te vernietigen en te hervormen*” en haar de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

2.2.2. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Vluchtelingenstatus

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeksters beweerdelijke Somalische nationaliteit niet kan blijken uit verzoeksters verklaringen en de overige de elementen van het administratief dossier. Zij is immers manifest onwetend inzake haar regio van herkomst, het Somalische clansysteem en de politieke geschiedenis van Afgoye, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door haar ingeroepen

vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld, waarover zij overigens eveneens ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

2.4. In haar verzoekschrift benadrukt verzoekster dat *“onvoldoende rekening (werd) gehouden met het profiel van verzoekster en heeft dan ook zo goed als geen informatie gevraagd over het dagdagelijkse leven dat zij in Somalië had”*. Zij stelt: *“De kennis die verzoekster heeft over Somalië en haar clan, is informatie die men kan verwachten van een normaal persoon met hetzelfde profiel van verzoekster, zijnde een jonge, niet opgeleide vrouw, die bovendien haar land van herkomst al méér dan drie jaar heeft verlaten. Verzoekster bezit zonder meer over een kwetsbaar profiel.”*. Zij benadrukt dat zij bijna nooit buitenkwam, dat *“Als verzoekster naar school ging, was de weg beperkt tot naar huis en naar school gaan. De school lag slechts op 4 minuten wandelafstand.”* en dat zij in de genoemde verschillende dorpen nooit geweest is: *“Verzoekster moet het doen met de informatie van horen zeggen. Zo werd bijvoorbeeld aan verzoekster gezegd dat het dorp Koryooley niet zo ver af is. Dezelfde opmerking geldt wanneer verzoekster verschillende dorpen zoals Tollow, Bocoroo, Balbaley of Kuraale situeren. Verzoekster heeft deze namen wel gehoord, maar kan deze niet plaatsten hetgeen niet zo verwonderlijk is voor een jong meisje met een kwetsbaar profiel. Zo vermoed verweerster dat Bocoroo een nabijgelegen dorp van Marka is, maar verdere informatie hieromtrent heeft zij niet.”*. Met betrekking tot haar geografische kennis over Afgoye en omgeving voert verzoekster aan: *“De vragen van verweerster waren echter zeer moeilijk, en totaal niet aangepast aan het kunnen weten van verzoekster”*. Zij legt uit dat zij alle andere informatie te weten is gekomen via haar ouders, maar dat zij en haar familie maar “gewone” mensen zijn *“die zich niet veel met politiek en dergelijke meer bezighouden”*. Verzoekster merkt nog op *“dat de vragen die haar gesteld werden, uiterst moeilijk zijn. Bovendien ligt dergelijke vraagstelling absoluut niet in de lijn van het profiel van verzoekster. Er werd door verweerster onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoekster. Er werd niet gevraagd naar het dagelijkse leven van verzoekster. Daaruit had kunnen blijken dat verzoekster wel degelijk afkomstig is uit Somalië en had verweerster een profiel kunnen maken van verzoekster: verzoekster kwam bijna nooit buiten. Zij werd beschouwd als een huisvrouw en deed de huishoudelijke taken, enz... Ook kan de leeftijd van verzoekster niet genegeerd worden. Verzoekster is een uiterst jong meisje die al meer dan drie jaar haar thuisland heeft verlaten.”*.

2.5. Vooreerst benadrukt de Raad dat er niet verwacht wordt dat verzoekster een gedetailleerde bekendheid met alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië kan aantonen, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoeksters profiel en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Aldus indien verzoekster beweert in 1991 geboren te zijn in Afgoye en daar heel haar leven gewoond te hebben tot haar vlucht in 2011 kan van verzoekster de kennis verwacht worden van een vrouw die 20 jaar in Afgoye heeft gewoond, naar een privéschool ging, het huishouden deed en hiervoor sociale contacten had nu zij deel uitmaakte van een familie, medeleerlingen kende en zij naar de markt ging om inkopen te doen (gehoor, p. 4).

2.5.1. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoekster op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij in de wijk ‘21 Oktober’ geboren was en opgroeide (gehoor, p. 4), terwijl zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat zij vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek in de wijk ‘Hako Tako’ gewoond heeft. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, paste verzoekster haar verklaringen aan door te stellen dat zij in de wijk ‘21 Oktober’ geboren is maar in de wijk Hawa Tako opgegroeide (gehoor, p. 4). Dergelijke bedenkelijke pogingen tot het verzoenen van tegenstrijdigheden zijn niet aannemelijk nu ze niet stroken met haar eerdere antwoord zij in ‘21 Oktober’ opgroeide, noch met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken waar zij aangaf dat zij vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek in de wijk ‘Hako Tako’ gewoond heeft. De stelling in het verzoekschrift *“dat er tussen geboren en opgegroeid zijn, wel degelijk een verschil bestaat”* bevestigt net dat deze incoherenties te frappant zijn om waarachtigheid te zijn.

2.5.2. Verder blijkt verzoeksters kennis over de stad Afgoye erg gebrekkig en beperkt. Naast drie wijken in Afgoye en twee moskeeën (gehoor, p. 4-5) kon verzoekster nauwelijks iets over Afgoye vertellen. Zij kon geen concrete en doorleefde informatie over de wijk Hawa Tako geven (gehoor, p. 4). Zij verklaarde dat er een grote markt is (gehoor, p. 4), maar kende geen enkele andere markt, hoewel zij beweerde dat er meerdere markten in Afgoye zijn (gehoor, p. 4). De bewering in het verzoekschrift dat zij zelf nooit naar de grote markt is geweest, strookt niet met haar verklaring op het Commissariaat-generaal alwaar zij uitdrukkelijk aangaf *“Ik ging soms met mijn moeder daar naar toe, en de markt het is livestock, er is een livestock market in die markt, en ook groenten, je kan die dingen kopen”* (gehoor, p. 4). Verder kon verzoekster geen enkele plaats aanduiden die in haar wijk lag en waar zij vaak kwam. Zij vermeldde dat

zij lessen volgde in een privéschool (gehoor, p. 3), maar kon niet aangeven waar deze school precies was, noch wat zij precies zag als zij van haar huis naar deze school liep (gehoor, p. 4) en dit ongeacht hoe ver ze moest lopen naar school. Zij kon evenmin namen van andere scholen geven en kon niet aanduiden of de scholen in de wijk Dhagatuur lagere of secundaire scholen zijn (gehoor, p. 4).

2.5.3. Zij kende slechts twee moskeeën en gaf zelf aan dat zij er geen andere kent en zelfs niet weet of er nog andere moskeeën zijn (gehoor, p. 5-6). Gevraagd naar plaatsen die tussen Afgoye en Mogadishu liggen, noemde verzoekster Lafoole, Elhashabiyeha en 'nummer vier', maar zij wist niet te vertellen wat 'nummer vier' is (gehoor, p. 6). Daar waar verzoekster in haar verzoekschrift wijst op de gegevens die zij wél wist aangaande de stad Afgoye, zoals de gebouwen en de weg "nummer 4", een aantal plaatsen tussen Afgoye en Mogadishu en de laatste checkpoint van de overheid op weg naar Elhashabiyeha, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Immers blijkt verzoekster (soms foutieve) intellectuele kennis te kunnen aanbrengen die abstract verworven kan worden -zoals de grote steden Koryooley, Sablaale, Awdegle, Kuntuwaarey en Baraawe (gehoor, p. 6)- maar niet eenvoudige kennis die waarneembaar of uit ervaring bekend wordt. Zo is niet aannemelijk dat verzoekster de dorpen die tussen Afgoye en Marka liggen niet kent terwijl deze op de markt, op school en thuis benoemd worden. Dat verzoekster in haar privéschool niet correct leerde dat de stad Afgoye de hoofdstad is haar district Afgoye is en niet Marka (gehoor, p. 6) is niet aannemelijk. Gevraagd naar dorpen die dicht bij Afgoye liggen, noemde verzoekster de voormelde grote steden en bleek niet te weten dat dit geen omliggende dorpen waren. Voorts is niet aannemelijk dat verzoekster Lanta Buuro als een provincie (gehoor, p. 15) aangeeft terwijl deze plaats niet enkel in haar district Afgoye ligt maar dat bekend diende te zijn omdat er een trainingskamp van Al-Shabaab was gelegen.

2.5.3.1. Tevens is frappant dat verzoekster geen inzicht kan geven over de machtsgroepen in haar omgeving terwijl dit in een burgeroorlog directe veiligheidsconsequenties heeft. Verzoekster kende enkel (Hussein Weheliya) Ifo (gehoor, p. 12) maar situeerde zijn machtsperiode foutief in 2010-2011 (gehoor, p. 12). Verzoekster situeerde de Islamitische Rechtbanken in 2008-2009 (gehoor, p. 13), terwijl deze in 2006 aan de macht waren. Gevraagd of zij gehoord had van Inda'ade, antwoordde verzoekster bevestigend, maar zij plaatste vervolgens een foutieve naam bij deze persoon en wist verder niets over hem (gehoor, p. 14), terwijl deze persoon één van de leiders van de Islamitische Rechtbanken in Afgoye was en hij tot dezelfde clan als verzoekster behoort. Gevraagd naar Mohamed Omar Mudey, was deze naam verzoekster onbekend (gehoor, p. 15), terwijl deze persoon burgemeester van Afgoye geweest is en vermoord werd in 2008.

Gevraagd naar wat zij wist over de aanwezigheid van de Ethiopische troepen in Afgoye, antwoordde verzoekster dat ze in 2008 kwamen en in 2009 weer vertrokken (gehoor, p. 14), terwijl de Ethiopische interventie in Lower Shabelle al van 2006 dateert. Verzoekster wist verder niets over incidenten met deze troepen, buiten het feit dat ze veel mensen verloren zouden hebben (gehoor, p. 14), hoewel uit publiekelijk beschikbare informatie blijkt dat de Ethiopische troepen verschillende keren in 2008 burgers in Afgoye doodden.

Voorts is duidelijk dat verzoekster noties heeft van de regionale geschiedenis van de hoorn van Afrika - over Italianen- (gehoor, p. 13) maar niet met deze van Somalië. Zo kent ze de aanleiding van de burgeroorlog niet (gehoor, p. 13) en vernoemde ze later tijdens haar gehoor de naam Siad Barre (gehoor, p. 16), maar bleek niet te weten dat hij lange tijd de president van Somalië was vlak voor het uitbreken van de burgeroorlog (gehoor, p. 13).

2.5.4. Het is niet ernstig dat verzoekster kennis/theoretische opsommingen kan geven, die zij voorts niet wist te precisieren, van kwesties die minder of niet tot haar leefwereld behoorden en uitermate weinig bekend is met haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld in Afgoye. De commissaris-generaal kon dan ook terecht menen dat verzoekster een (slecht) ingestudeerde kennis vertoont. Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog verwijst naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd.

2.5.5. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet enkel haar profiel tracht bij te stellen (kwetsbare vrouw die amper buitenkwam) maar ook aangaande haar geografische kennis over Afgoye en omgeving, nog aanvoert *"dat zij op het dag het van het interview bij verweerster ziek was. Verzoekster is namelijk besneden en legt dienaangaande een attest van Dr. S. voor (stuk 4). Tijdens de menstruatie van verzoekster ondervindt zij veel medische problemen en voelt zij zich niet goed. Dit was*

ook zo tijdens het interview. Verzoekster heeft dit tijdens het interview niet durven opmerken omdat de tolk die haar assisteerde een man was. Verzoekster heeft erop ingestemd het verhoor te laten doorgaan nu zij reeds drie jaar wachtte en hoopte dat het wel ging lukken." De Raad stelt vast dat verzoekster geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat zij omwille van een besnijdenis - waarvan zij wel een attest neerlegt - medische problemen zou hebben gekend ten tijde van haar gehoor. Op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal, gevraagd of zij nog iets wilde toevoegen en of zij de vragen goed begrepen had, antwoordde verzoekster ondubbelzinnig dat zij "niets" wenste toe te voegen en "ja, de vragen die ik niet begrepen, heb ik uitleg gevraagd, en dan heeft u dat uitgelegd" (gehoor, p. 20). Zij bevestigde voorts dat zij de tolk goed begrepen had (gehoor, p. 20). Uit niets blijkt dan ook dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om gehoord te worden in het kader van haar asielpprocedure, noch dat de door haar voorgedragen "medische problemen" omwille van haar besnijdenis van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag. Integendeel verzoekster was in staat om abstracte kennis aan te brengen. Zij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat haar gezondheidstoestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde vaagheden en onwetendheden onverkort blijven.

2.5.6. Ten slotte wordt de geloofwaardigheid van verzoeksters Somalische herkomst en nationaliteit nog ondermijnd door haar gebrekkige kennis over de clans in Afmadow en in het algemeen. Zo wist verzoekster wel dat de Geledi-clan dominant is in Afgoye, maar heeft zij geen idee tot welke clanfamilie deze clan behoort en kon zij geen enkele subclan van Geledi noemen (gehoor, p. 16). Hetzelfde geldt voor haar kennis over de Wa'adan (gehoor, p. 16). Verzoekster heeft wel een inspanning gedaan om de clans te leren maar haar kennis is manifest niet opgedaan door dagelijkse voorbeelden in haar onmiddellijke omgeving en familie nu ze wel haar eigen clan-lijn kon benoemen en wist dat haar clan, de Habar Gidir, tot Hawiye behoort (gehoor, p. 17), maar zij erg weinig andere subclans van Hawiye kon opsommen (gehoor, p. 17) en over Hawalde of Wabudan, twee clans die nochtans verwant zijn met de die van verzoekster, helemaal niets wist te vertellen (gehoor, p. 17). Van Sheikhaal en Ashraf beweerde verzoekster dan weer verkeerdelijk dat dat hetzelfde is (gehoor, p. 17). Verder duidde zij voormalig president Siad Barre foutief aan als lid van de Habar Gidir (gehoor, p. 16). Dat verzoekster de vragen aangaande wie tot welke clan behoort en wie president was "uiterst verwarrend" vond: "Zo bedoelde verzoekster niet dat "Siad Barre" tot de Habar Gidir clan behoorde, doch dat deze persoon een president was" kan niet uit het gehoor blijken. Integendeel verzoekster besepte haar fout en heeft getracht zich er uit te werken. Ten slotte dient te worden herhaald dat geenszins wordt verwacht dat verzoekster foutloos alles kan opsommen maar verzoekster clankennis blijft uitermate vaag, fout en/of abstract.

Verzoekster gaat er immers aan voorbij dat de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke afstoting, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd (antwoorddocument Cedoca "SOM2004-004w" van 19 februari 2004). Wat de in het verzoekschrift besproken "studie van professor Abbink" betreft, waaruit zou blijken dat 90 procent van de Somali's geen kennis zou hebben over de clans noch over plaatsnamen en dorpsnamen, kan worden vastgesteld dat prof. Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

2.6. Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt dat verzoekster haar originele geboorteakte heeft voorgelegd, dat de commissaris-generaal dienaangaande "verwijst naar de zogenaamde wijdverbreide corruptie en gaat er bijgevolg zomaar van uit dat de voorgelegde geboorteakte vals zou zijn" en dat er geen individueel onderzoek is gebeurd "naar de authenticiteit van de voorgelegde geboorteakte", merkt de Raad op dat verzoekster er ten onrechte van uit gaat dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, zoals *in casu*.

2.6.1. Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de

louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongelooftwaardig asielerlaas te herstellen.

2.6.2. Wat haar geboorteakte betreft toont verzoekster niet aan dat in 1992, dus nadat de burgeroorlog al volop woedde, er nog administraties bestonden die dergelijke documenten konden uitreiken. De Raad kan dan ook niet inzien hoe dit document kon worden verkregen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat zij de Somalische nationaliteit bezat bij haar binnenkomst in België.

2.6.3. De *“Declaration of Nationality”* van 13 januari 2015 (gevoegd aan het verzoekschrift), uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel, kan bovenstaande vastgestelde ongelooftwaardigheid over verzoeksters herkomst niet herstellen.

2.6.4. Dienaangaande kan uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, immers blijken dat *“In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”*. Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. Het neergelegde stuk geeft immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt.

Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan aldus bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine die niet wordt betwist. Verzoekster kan aldus mits het neerleggen de *“Declaration of Nationality”* van de Somalische ambassade zijn land van herkomst niet aantonen. Dit klemt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”*: *“Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.”*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

2.6.5. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *“Om te bepalen wie tot welke stam in Somalië behoort, wordt de taal als decisieve factor gebruikt. Aan de hand van het taalgebruik van een persoon kan men perfect weten van welke stam deze is en in welk gebied deze leeft.”*. Verzoekster verwijst naar een arrest *“van de beroepsinstantie aangaande de toekenning van de vluchtelingenstatus in Nieuw –*

Zeeland' waarin de deskundige bevestigde dat het taalgebruik heel belangrijk is om te weten van welke stam iemand van Somalië is. Zij legt uit dat elke regio zijn specifieke kenmerken in de Somalische taal heeft en dat elke Somaliër aan de hand hiervan perfect kan weten in welke streek de betrokken persoon woont: *"Bijgevolg stelt zich de vraag of de protection officer zich bij het behandelen van de asielaanvraag van verzoekster niet beter had laten bijstaan door een expert aangaande de Somalische taal en dialecten."*

Echter de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoekster van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. Dialecten kunnen daarenboven aangeleerd worden zodat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoekster van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn, temeer gelet op de grote diaspora van Somaliërs. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Verder valt een taalanalyse onder de discretionaire bevoegdheid van de commissaris-generaal terwijl uit het voorgaande manifest blijkt dat verzoekster niet uit Somalië afkomstig is en zij meerdere keren de kans kreeg om eventueel te melden of ze tot de Somalische diaspora behoorde. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de grondigheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht.

2.6.6. Aldus concludeert de Raad dat de nationaliteitsverklaring waarvan niet wordt betwist dat dit stuk werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoekster thans door de Somalische ambassadeur ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont zij niet aan waar zij voorheen verbleef en welke nationaliteit zij had voor haar ook de Somalische zou zijn toegekend.

2.2.3.5. Gezien geen geloof wordt gehecht aan de Somalische nationaliteit van verzoekster, zijn de uiteenzettingen over en verwijzingen naar informatie betreffende *"de precaire veiligheidssituatie"* in Somalië en *"de algemene situatie van vrouwen in Somalië"* niet relevant.

2.2.3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.7. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.7.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië en voor haar huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.8. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

3. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK